

JEKA

OD

OSIJEKA

1919

HRVATSKI LISTOVI I KULT. DRUŠTVA U OSIJEKU

„HRVATSKA OBRANA“

Dnevnik, God. XVII. Uređuje Ljuboje Dlustruš. Izlazi svaki dan osim nedjelje i blagdana. Pretpiata plativa i utuživa u Osijeku, iznosi za mjesne kao za vanjske pretplatnike: na cijelu godinu K 54, na pol godine K 27, na četvrt godine K 13,50, mjesечно K 4,50. Pretpiata prima uprava „Hrvatske Obrane“ u Osijeku, g. g., Kapucinska ul. br. 8. — OGLASE prinači uprava, a piaćaju se po petit retku 30 filira. Za priposlano 1 K po retku. Za oglase, koji se više puta uvršćuju, daje se razinjan popast. Za prevadjanje oglasa plaća se mala mjestojava. Plativo i utuživo u Osijeku. Neplaćena se pisma ne primaju, a anonimna se ne uvažaju. Rukopisi se ne vraćaju. Uredništvo se naazi u Kapucinskoj ulici br. 8. — Telefonov 2,88.

Pojedini broj 20 filira.

„JUG“

Dnevnik, God. I. Uređuje Ivan Malinač. Izlazi dnevno u jutro osim ponedjeljka. Pretpiata za četvrt godine za Osijek i tuzemstvo 15 K, u inozemstvo 20 K. Pojedini broj 20 filira. Oglaša prema cjeniku. Uredništvo i uprava: Leszathycina ul. 35. — Telefonov uredništva 379, a uprave 72.

VJESNIK ŽUPANIJE VIROVITIČKE

Poumjesecnik, Izlazi 1. i 15. svakog mjeseca. God. XXVII. Uređuje Miloš Ljubić.

List za umaprednjene javne uprave Školskoga i narodnoga gospodarstva. Cijena listu godišnje 12 K. Daci plaćaju polovicu. Uredništvo i uprava nalazi se u Županijskoj ulici (zgrada Županije). Pod istim uređništvom izlazi i strukovni list „Hrvatska Pčela“.

„PROSVJETA“

društvo za naobrazbu i prosvjetu pučanstva u županiji virovitičkoj i u slob. i kr. gradu Osijeku. Svrha je društvo: a) uz prethodnu dozvolu dotične kot. oblasti, odnosno grad. poglavarstva, upriličivati u području županije virovitičke i sl. kr. grada Osijeka tečajeve za analfabete i poluanalfabete, koji su navršili 15. godinu života i to u vrijeme, kada nijesu zavavljeni svojim obrtnim, kućnim i sličnim ra-

dom; b) osnivati, te uzdržavati pučke knjižnice i slične prosvjetne institucije; c) u pučko-prosvjetne svrhe izdavati svoje glasilo, iz kojega se isključuju sastavci političkog smjera uopće; d) potpomagati upravne općine kod osnivanja pučkih škola; e) podupirati hrvatsku i srpsku književnost pučko-prosvjetnoga i gospodarskoga smjera; f) njegovati društvenost, a po ovoj i pučku prosvjetu. (§ 2.) — Članovi zakladatelji imaju platiti kad pristupe u društvo bud u jedanput, bud u 12 mjeseci jednaka obroka, prinos od najmanje 150 kruna, a članovi niemilitelji tako iznos od 100 kruna. — Članovi potpomažući imaju platiti godišnju članarinu i to: Oni I. reda 12 kruna, II. reda 4 kruna, a III. reda jednu krunu, ili u jedanput za cijelu godinu ili u četiri četvrtogodišnja jednaka obroka unaprijed. Član nižeg piaćežnog reda postaje članom višega reda, ako uplati otpadajuću razliku. (§ 7.) *

HRVATSKO KAZALIŠNO DRUŠTVO U OSIJEKU

Svrha je društvo osnovati i rukovoditi u Osijeku stalno hrvatsko kazalište, a kojemu se imade gojiti hrvatska drama i umjetnost glazbenih. Ako se stalno hrvatsko kazalište u Osijeku ne bi moglo osnovati, bit će društvo svrhu i to hrvatsko ili srpsko kazalište u Osijeku podupirati. Društvo će nastojati, da zasnovano kazalište postane hrvatskim zemaljskim kazalištem (§ 2.). — Tu svrhu postizava: a) osnivanjem i uzdržavanjem stalne kazališne družine; b) priredjivanjem dramatičkih, opernih i operetskih predstava u hrvatskom jeziku u gradu Osijeku (§ 3.). — Član društva može postati svaka bez razlike spola i dobe, prijavivši pismeno pristup upravnom odboru (§ 5.). — Zakladnici plaćaju jedanput za svagda najmanje 200 kruna. Utateljitelji plaćaju jedanput za svagda najmanje 100 kruna. Redovni članovi plaćaju mjesечni prinos od jedne krune (§ 8.).

I poslovničica društvena nalazi se u kazališnoj zgradbi u Županijskoj ulici broj 9. Telefonov 53.

* Poslovničica „Prosvjeta“ nalazi se u Osijeku I, škola u Jägerovoij ulici. Telefonov 354.

"MURSA"
DRUŠTVO PRIJATELJA
STARINE
OSIJEK

JEKA OD OSIJEKA

HRVATSKI ZABAVNIK I KALENDAR

ZA GOD. 1919.

IZDAJE I UREGUJUJE
KLUB HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA U OSIJEKU

GODINA DRUGA

ČISTI SE PRIHOD NAMJENJUJE
U KORIST RATNE SIROČADI

TISKAR Hrvatskog Štamparskog zavoda d. d. Podružnice u Osijeku

NOVINE HORVATZKE.

TECHNIK I.

Dana 6. Prosinca 1835.

[BROJ 1.

Iz Zagreba. Dan 30. mesecu Grudna 1834 zaradi občinjek u nenavaden radosti, z kojim nam je osveznil, osčenjnjoga spomenika je vreden. Y zato z izpisom veselja našega Horvatzke Novine radovljivo započinjemo. Ov najprej dan Nyih Excellencei Gozpodinu Alexanderu Alagoniču, Biskup Zagrebački y Kraljevski Članu Banke Namezniku svetehno obslusaval je potdeseto leto marnicihava svogoj. K ovoj svetehnozni vre podvečer dana 29. ob 6 vuri najpervih z velikem zvonom vu zlonoj crkvi, y zatru ze skupozvaniyem po vseh crkvam znamenje ja dano; iži večer kasneshle szledela je pri Nyih Excellencei Gozpodinu Biskupu mūsika pred gradom po handi ovde lesečhega domorodnoga Regimenta E. Radoshevich zpylanja. — Dan pak svetehnozli ob 10 vuri vsi zvoni varasha ejwili sze jesu, y vesz Clerus z Gozpodini Kanoniki ishel je pred Nyih Excellencei, kojega z proshečium ra crkvene dopelyaske; vugodno szada oglaszi sze pertiput novi velike cene cveznik ili orgule y onda z mušikanu ovodeshnoga zkladnogha nozni drustva pochela sze je masha z poprku: „Hodi duh sveti“ itd. Pri ovoj meshi bila je vnosina obodejoga zgola, vsakogu zlalishu y reda nazochna, koju je veličanstvo Novomashnoga Paziira vu prahu poniznosti prot Vszanoguchem zkrushenoga vu zasganu pobošnoti postavilo, y na luyab profi milozivnoum ovomu domovine Zavetniku genulo, katera vro prez tega gorucha luyab josh bolje očituvala sze je, da ovodeshnoga Szl. Kapitoloma G. Kanoniki, za iztiniko svoje y szrečeno magnenie izkazati, na vszu pri oltaru dvorbu do zadnjega noshenya cvečhnyakov y kadičnicu Nyih Excellencei Prezivishenom Gozpodinu Novomashniku milovolno alduvali sze jesu; koja oszubujma pelda vugonu zážtu luyabi szuz z oka jo žvugila. Kad bi sze zadnjih mg-

šla med szlossem puezanyem vojakov Cz. Kr. Divizie Regimēna gorerechenoga, ter Szlob. Kr. Varasha y Kapitoloma z velikim paradum na Kapitolomskom piaceu poztavljeneh Purgarov, y med germaneyem mūsarov z popevkum: „Tebe Boze hevitio“ dokončala; Prezivisheni Gozpodin Biskup, kakgodor došavshi, tak y odiduchi blagoslov delil, y med Clerom vu redu z jedne y z druga zrani zioječem od vseh redov y ztalishov Čapoda zprevoden vu grad povernul sze je, obraduvan z veszletem pozdravljencem vszega puka, koj Nyemu z jezoro glaszni: „Boz sive“ neprežaneče vikal je.

Ob dveh vurali popoldan veliki v gradu dersanti sru bili ztoli vu trh palachsh, pri kojih priali, poklanjali G. Kanonik Josef Sharotti doleszdeče vugodno govoreno na Nyih Excellencei u ozale zvishene Gozle bi bil zrekel. Prezivisheni Gozpodin Biskup od szvoje ztani lyublyeno sza zahvaleči, napreli z vjeli Velicanzlu Svetemu Czeszku y Kralju zatem Svetoj Czeszarici, mlađom Kralju y vszemu najvishestvu Au-stračkemu. Rodu preszlawnu zdraviecu je nataj sru szi szlosno, z interpretacijem: „Kad polverdišće, doklam proti Otezu y Ladvazei lyubavi puna szerdeča vu popevku „Boze sice Frangu Czara“ bi sze bila zložila.

Zatren zdraviza pila sze je za Nyih Excellencei Gozpodinu Biskupa, da Mu Oteez nebezki josceno vnoha leta za občinjko dobro y na hraszen szvete vere vu narachaju Horvalov presveti dopuzi. — Potlam napitnice y zdraviece za nazochne y nenazochne domovine chuvare, branitelje y vszo zadnjich verne domorodoze poleg zturohorvatzko ga običaja: „Boz sive“ zpile y po naski spvane sru bilo.

Nayener bil je gornji y donji varash po dobrovoljnosti zlanošnikov na znamenje prestiživanja te svetehnozli povzud razszyčen.

059 / 199
40. 786

OPASKA UREDNIŠTVA. God. 1833. pošao je Ljudevit Gaj u Beč, da u samoga cara Franje (I.) izmoli dopuštenje izdavanju hrvatskih novina. I car Franjo i njegov naslijednik (Ferdinand V.) bijahu tomu pothvatu skloni, pa tako 6. prosinca 1835. osvanuše „Novine Horvatzke“, a 10. prosinca 1835. književni prilog „Danicza Horvatzka, Slavonika y Dalmatinska“. Proglas pod naslovom „Oglasz“ za rečene listove izašao je 20. listopada 1834. sa potpisom: „Dor. Ljudevit Gay, Cz. Kr. priv. Narodnih Horvatzkeh Novin Vandavatel y Redaktor“. Gajev „Novine Horvatzke“ u prvotnom obliku i sadržaju nijesu bile duga vijeka, jer već 6. „Grudna“ 1835. njezin izdavatelj izdaje nov „Proglas“, u kojemu kaže, da „ćemo s početkom dojdućega leta 1836. listove naše, koih osnova inače jednaka ostaje, ne već posebnim nazivom „Novine Horvatske“, nego pod obsirnim i svim južnim Slavjanom občinskim naslovom: Ilirske Narodne Novine, izdavati „Proglas svršuje značajnim poklikom: „Na stran dakle s jednostranostjom, poglédajmo zornim okom slavjanskim, uvek u-misli imajući Europe liru: Iliru“. — Prvi broj Gajevih „N. H.“ ustupio nam je u svrhu reprodukcije Ivan Vučevac iz Vinkovaca, a „Daniczu“, posredovanjem dra Josipa Matasovića, posudismo iz bogate i krasno uredene knjižice vinkovačke kr. vel. gimnazije. — Gajev „Oglasz“ i slične važne proglase (osobito Jelačića bana iz god. 1848.) objelodanit ćemo u budućem godištu „Jeke od Osijeka“.

OGLAS

K PREDPLATI NA NARODNI ZABAVNIK ZA GODINU 1842,

pod imenom.

JEKA OD OSÉKA.

Sedmo jur teče lěto od kako „Narodne Novine ilirske“ s' priklojenom sebi Danićem, u Zagrebu, srđištu ilirske narodnosti; izlazeći, vas slavo-ilijski narod pod blaga moguće krila duhovne i književne slege, a tim i obće izobraženosti, obće svima slave prodaju i pozivaju, naprđkom takovim, da iz učinak' kratkog ovog vremena na pervu budućnost radosno se samo gledati može. Uznajuće to svaki iskreni Domorodac blagosiva one muževe, koji su k' pobudjenju i razvitku tomu i povod i pomoć bud' na kakvi način dali; tim pako istim imenu svomu u serdečih najkasnijeg potomstva blaženi zaista i nerašimi spomenik sagradili. — Izmedjutim koliko se tom naprđku s' jedne strane svaki raduje, toliko za pedesert ga većma i učversit mnogi i mnogi željnim okom pogledju, da bi pored spomenutih listova još kakvi k' istoj sverhi, al' drugim putem vodio, t. j. izključivo zabavni i skupa poučavajućimi sastavci baveć se, rečene narodne listove, od kojih prvoz jedino politična, drugog pako samo, tako rekavši, slovstveno-věstno-zabavna naměra jest, podpomagao. Za udovoljiti u koliko teliko pravednoj ovoj želji, sastavilo se je u Osěku, ovom kraljevine i tergovine slavonske srđištu, ovom znatnom i važnom klasičke učekar minulosti „Murza“ nazvanom městu, družtvance jedno, brojem istina u početku još maleno, nu tim veće i vafrenije duhom i ljubavju prama Domu i Narodu svomu, i usudjuje se s' objavljenjem na gor imenovanu knjižicu (koju je iz navedene jur sverhe u novo uređenoum pravopisu, kanoti i naravi našeg jezika i ukusu sadašnjeg vremena sasvim odgovarajućemu izdati naměrilo) p'ed velikodusno obćinstvo ilijsko stupiti, priklonito se priporučujuć, da bi mali ovaj početak pod zakrilje svoje primiti izvolilo, tim većma što se je Slavonie pojavljuje, starog ovog ilirske Domovine zavičaja, gdè, čim s' jedne strane čini se, da bi lakše svako takoversno dělo i započet i izvest se dalo, tim većih možebit, neg igdě desada, biāše zaprēkah: ne što bi Slavonci manje nego dragi Iliri zauzeti bili za jezik svoj i njegovo izdělávanje, kako što možebit někoi, al' krivično na njih potvaraju — izuzamši ho maleni broj koje tudjinah koje otudjenih domaćih (jer u svakom žitu kukolja imat) — plamti svaki Slavonac plamom od ljubavi prama svojoj svakim od Boga blagoslovom obilno nadarenou Domovini, gori za svoj Rod, za svoj Jezik, spomenuv' se imena svoja, koje mu već samo kaže, našto je pozvan, za čim da teži po priměru pradědah svojih.

Nije, velimo, to uzrok, što, potli kako iz svih skoro tiskarnica, kud god se naš slavilirski narod prostira, sad ovi sad oni plodak novim duhom nadahnute slovstvenosti naše izhoditi viděsmo; tiskarna Osěčka, jedina u celi još Domovini, istom sada tim se baviti počima: nego drugih tomu biaše, koliko mnogih toliko važnih, zaprěkah, koje potanko razvit i dokazat nit je města ovđe, nit je odluka oglasa ovog.

Ostavivši imli za drugu prigodu obširnije o tom razlaganje, i boljom nadom, radosnjim u budućnost pozorom poduzima rečeno družtvance izdavanje imenovanoga lista, i občinstvu ilirskom opetno se priporučujući, i sve one, koima je providno Božanstvo iskra u serce metuulo, da njom potaknuti, středstvom narodnog jezika i svom imenu slavu, i svom Rodu svakoversnu srćeu pribaviti mogu, uljedno i bratinski pozivajući, da bi sastavci svemini naše poduzetje podupirati izvolili. Poleg osnove Zabavnika našeg primâni budu sastavci (kako je rečeno) zaderžaji a zabavnog skupa i poučavajućeg i to: izvorni bit će predpostavljeni prevedenim; prevedeni iz drugih srodnih narječja, prevodom iz tujih aenslavjanskih jezikali, opet ovi našeg obće-slavjanskog, a osobito ilirskog Naroda i Domovine tieajući se, prevdonom drugim mukar nežnam kako zgodno i všešto izradjenim. Biti će takojer uvěk dražji sastavci u prozi umětno izvedeni, nego li u pěsma, — van ako bi ove plod bile osobito na tu verst od sloga pozvanoga duha. — Molimo i to još svu braťu pisaoce da bi sastavke svoje vlastitim troškom ovamo na Gosp. Franju Vahtera u doljujoj Varoši il poštom il kom drugom prilikom poslali, s' podpisom pravih svojih imenah, pored kojih još kakogod zlamenje il' ime iznijšljeno nek postave; da im se u zabavniku pod istim imenom il' zlamenjem (ako se ujihov sastavak nebi primio) odgovoriti može; jer po osnovi zabavnika našeg na to će jedna njegova strana biti odlučena, da u njoj braťa naša pisaoce sverhu svojih sastavaka misli od uredništva viděti mogu, kojeg, kano takovog, koje za dobrotu i versnost celog dělca odgovorno biti mora, sudu i izpravljanju očikamo da će svaki dragovoljno svoj posao pripustiti. — Što se izvanske oprave našeg zabavnika dotiče osobite krasote i velikolepnosti nek za sad nitko neočika: čista artia, čista i priměrna slova, čisti i pravi jezik ilirski i duh narodni, to za sad samo neka budu njegove priporuke; to obećajemo, i tim čemo velikodušno občinstvo ilirsko trudit se da poslužimo — sudeć da će i njemu to dražje biti, nego da vidi kačavo tělo svilom oděveno. Čenu dělcu našem, o komu bi želili da se s' vrēmenom ne samo jedan, nego i višeput u godini danah izdaje, nemedećemo veću nego 30 kr. u srđbru. Rok predplatni stavljamo do sverbe měseca Listopada.

Izmedjutim pak, dok se isti ovaj zabavnik za tisak pripravljaće bude izdavat će se druga jedna knjižica pod imenom:

TAMBURAŠI ILIRSKI

i l i t i

pervi kitice narodnih ilirskih pěsamah, po livadah i dubravaan slevonskih sabrana, i svemu junačkom ilirskom narodu prikazana: s' jednim predgovorom o pravopisu ilirskom; o ceni i važnosti narodne žudbe i narodnih pěsamah; o različitih uzrocích dosadašnjeg zaostanja našeg u slovstvu, kako takojer o nekojih načinil, kojimi bi se ovo moglo podići, i blagotvornu za narod upravu dobít.

Cenu prvega ovog od narodnih pěsamah naših svezka biti će 12 kr. srđba, malenkost zaista jedna, a to: da bi se tim više kupacah našlo, i da se nitko skupočoni kako jednog tako drugog dělca našeg nebi izgavarati mogao. Ovoj doista malenoj ceni, ako još pridodamo čistu našu i od svake scbičnosti sasvim prostu uaneru t.j. da smo jednu polovinu

Ustog izneska i estanka od tiskarskih i knjigovežnih troškova našinili za podupiranje i bolje uredjenje ovdašnje tiskarne, druga pako istom uredničtvu koje za trud, koje za sabavljenje različnih literarnih proizvoda i čverstje utemeljenje ovdašnjeg družvanca staje; dalje, da ćemo i svakom döpišnom podpomagatelju i rodoljubnom od preplatiteljih sakupitelju u razmjeru poslanih nam i u list naš primjenih sastavakah, kako takojer i sabranih predbrojnikah našu zahvalnost za sad samo s' izdat se imajućimi knjižicami pokazati: očikamo i nadamo se, da će svaki iskreni domorodac, i svaka mila domorodkinja iliška svoim načinom naše ovo, jedino iz prave ljubavi prama slavi Naroda i Jezika našeg, kojim se mnoge nepogode groze, poprimljeno poduzetje, podpomoći. Svakog domorodka, kod koga bi se predbrojiti malo, i koji bi taj trud na se uzeti izvilo, poime ne nemožemo navesti, nego se svima i svakom napose priporučujemo to samo želeće: — za laksé razpošiljanje knjigah naših, — da bi se svaki kod najbližeg sebi knjigotiče, il' drugog znatijeg knjižestva našeg ljubitelja, od koga možebit oglas ovaj dobio bude, najavio; kod njega novee položio, i po njemu sakupljenih od sebe predplatitelj i predplatiteljicah imena, i koliko knjižicah treba, na gor. imenovanog Gospodina, i to što skorije, poslati dao. N. p. po Dalmaciji, Koruškoj, Kranjskoj, svoj Istri i Primorju, a i Cernj Gori i Ercegovini neka se obrate u Zadar, Terst, Ljubljane, i Grac; po Horvatskoj na Čitaonice Karlovačku, Križevačku i Varaždinsku; u Zagrebu pako i svoj njegovoj okolici na c. k. povlast. tiskara, i ilirskog slovoliča Gospodina Suppana, a to zhog medjusobno s' ovdašnjom tiskarnicom obstojećeg računa; iz Bosne, kako takojer i iz goruje Slavonie u Novo-Gradiškoj na mlađog našeg i verlog Prijatelja Gosp. Peteka župno - duhovnog pomočnika; u Brodu na poznatog našeg Domorodka Gosp. Berlića; u Požegi i Virovitici u samostanu poštovanog. Otac reda sv. Franje kako takojer i na drugih městih gdě se podobni samostani nalaze, u koima svima vatreñih Rodoljubaca nahadjet se običaje. U srđnjoj i doljnjoj Slavoniji (ili Srēmu) osim na više spomenutog Gospodina u Osiku, u Diakovu na visokončenog Gosp. Stankovića Professora od Bogoslovija; u Vinkovcima na Gosp. Balthauzera takojer Professora u Gymnasiju ondašnjem, u Vukovaru na p. O. i Rodoljubca Kaju Agića Gvardiana, u Petrovaradinu i Novom sadu na Gosp. Jankovića Knjigotiša; u Karlovcib na ljubeznog nam prijatelja Gosp. Pantelića Professora u Gymnasiju; u Mitrovici na slavnog našeg Domorodka Gosp. Berkica Kapetana; u Žemunu na prijatelja i spisatelja našeg Marijanovića župno-duhovnog pomočnika, koji će dobrotu imati i iz obližnjih stranah pŕmog Banata našeg, iz cēlog okružke naše šajkaške čete, kako takojer i iz cēle posestrime nam Serbie imena g. g. predplatiteljih primati i za razpošiljanje izit' imajućili knjigah starati se; tako po svoj Ugarskoj (po kojoj se hvala Bogu širom svuda revnih ljubiteljih i slavenskog u obće, i ilirskog našeg knjižestva napose nalazi) gdě je komu naračnije, name u Budimiu i Pečti, na p. o. Gvardiana samostana budimskog Filipovića, i na obćepotpunjenoj i slavnog našeg u Pečti Kollara; iz Beča, i obližnjih njemu městah, cēle Ceske, Moravske, Slezanske, Galicie i ostale Poljske ako bi se koji našli, neka se obrate u Beču na verlog i pouzdanoj knjigotiče Gosp. Braumülleru, do koga i mi odavde ujalakše možemo knjige poslati, i koji će najboljim se brinuti kako da iste g. g. Predplatitelji dobiju. Imena svih rodoljubnih predplatiteljih s' brojem objavljenih knjigah iz tog bi uzroka što skorije radi dobiti, da se i u izdavanju ravnati, i knjižicam našim ista mila imena pridodati možemo. Do naznačenog gori roka za predplatu na Zabavnik naš, druga naša knjižica, t. j. pervi svezak našornih pěsmicah jurve će gotov biti, što ćemo već, — kako takojer i ostale, naših listovah nuždno možda ticeajuće se věsti — putem Narodnih naših po svoj Slavii prolazečih Novinah, i jasne slavi nušoj pridhodeće „Danice“ objaviti. —

Priporučujući se opetovanju u velikodušnu i darežljivu podrpu svoga visokoštovačnog občinstva ilirskog ostaje gor imenovano družtvance.

U OSĒKU na dan porodjenja sv. IVANA Krestitelja 1841.

a u ime njegovo
MAT. TOPALOVIĆ,
Sučlan i oglašenih listovački privremenii
Urednik

OPASKA UREDNIŠTVA. Budući da se na nekim mjestima tvrdi, da je Topalović izdao „Jeku od Osěka“, što ne stoji, donosimo reprodukciju njegova „Oglasa k' predplati“ iz zbirke osječkoga bibliofila Antuna Frimla-Antunovića, ako se ne varamo, jedini sačuvani primjerak. Tako primjerice Grlović u svojem „Albumu znamenitih Hrvata“ piše u Topalovićevoj biografiji ovo: „Je li njegova druga sveska nar. pjesama „Jeka od Osieka“, koju je već u rujnu 1841. oglašivao, izašla, nije mi poznato. Ne bilježe je ni Kukuijević, ni Mažuranić u „Citanci“. Kako je ostalo samo kod rečenoga „Oglasa“, a o Topaloviću, osim što je opširnije pisao dr. Šurmin („Povijest književnosti hrvatske i srpske“, Zagreb 1898., „Hrvatski preporod“, Zagreb, 1903.) i nešto dr. Prohaska („Ilirizam u Osijeku“ 1835—1849., „Savremenik“, Zagreb, 1912.) nema potanjega prikaza rada ovoga znamenitoga rodoljuba Ilirica, dobroće nam doći sve, što je kočne poznato, pa da se pribere grada za njegovu monografiju i uzmogne prirediti rukopis njegovih sabranih radova u stihu i prozi, koja u mnogočem ne gubi svoju aktuelnost ni danas nakon više od šezdeset godina.

SADRŽAJ „JEKE OD OSIJEKA“ ZA GOD. 1918.

ČLANCI I RASPRAVE

- Uredništvo: „Jeka od Osječka“
 (uz osvrt na Topalovićeve „Tarnburške ilirske“) - - - - - 3
 Horvat R. dr.: Osijek god. 1688.
 Božićni Jarovi u Varaždinu god.
 1552. - - - - - 8—9
 Ivanjišević M.: Hrvatski novinar Nikola Dogan - - - - - 15—19
 Grohovac - Riječanin I.: „Otroški oder“ (uz životopis Grohovčer) - - - - - 21—25
 Frauenehem S.: Dvije tri o šai Tukaraca. Crtica iz osječke prošlosti. - - - - - 44—45
 Kršnjava i I. dr.: Uspomena na Jelačića bana - - - - - 49
 Baćić R.: Razmatranja o umjetnosti u Osijeku - - - - - 53—56
 Ružićka Stj.: O principima moderne egzaktne znanosti - - - - - 57—60
 Magjer F. R.: Ljepši Osijek. (Zastor za hrvatsko kazalište, Spomen na biskupa Strossmayera, Stari drveni most, Nasadi i staranje za poljopravljivanje Osijeka, Privatne zbirke, Osnutak javne knjižnice i čitaonice). - - - - - 61—65
 Žerav J.: Prilog kulturnoj povijesti Valpovštine - - - - - 65—67
 Barbarić M. o.: Nakon gotove crkve u Iluku - - - - - 67—69
 Kempf J.: Nešto o požeškoj gimnaziji u XVIII. stoljeću - - - - - 72—75
 Kovacević A.: Gradski magistrat u Osijeku g. 1848. - - - - - 75—77
 Čepelić M.: Spasavimo narodno naše tkivo i vezivo - - - - - 83—102
 Lozovina V. dr.: O epigramu - - - - - 102—104
 Dlustruš Lj.: Južnoslovensko i hrvatsko pitanje - - - - - 116—119
 Rakos M. P.: Ratna literatura 123—124

- Ivanjišević M.: Zrcalo narodne duše u hrvatskim narodnim pjesmama - - - - - 125—126
 Glem bay pi. J.: Bitka kod Solferina i njezina socijalno morala posljedica - - - - - 135—138
 Kronicar: Osječke gospogje u službi ratne pripravnosti 1914.—1918 138—141
 Čepelić M.: Biskup J. J. Strossmayer i papa Pij X., Kameniti križ ili kip - - - - - 166—167
 Uredništvo: Petnaest godišnjica osnivanja „Hrvatske Obraće“ - - - - - 168
 Dlustruš Lj.: Naša seoska poezija 157—161

PJESME

- Arnold Gj.: Umirući barjaktar - - - - - 2
 Petranović S.: Hrvatska moja, Bojna molitva, Srušen križ, Bojna poputnica, Bog je s nama - - - - - 5—7
 Servaci A. E.: Nedjelja, Ja sam samac, U crkvi, Otišli ste, Ispuštava se suton, Ptičica pjeva, Pitanje, Ko prošao lutam, Žuto svjetlo - - - - - 10—12
 Čepelić M.: „Mamula“ - - - - - 15
 Vojnik iz Mikluševaca: Ne plači mi majko moja I., II. - - - - - 20—21
 Kapić J.: Hrvat na Soči - - - - - 25
 †Kranjčević Strahimir Silvije: Najlepša pjesma. Iz književne ostavštine - - - - - 41
 Bilić N.: 20. srpnja 1866. - - - - - 46
 Rodlva: Kroz polje jaše - - - - - 52
 Kornelije B. Siljević: Osijeku I., II. - - - - - 53
 Varga-Bjelovarac L.: Put u Aljmaš. O zavičajnom kraju, Ko kukavica sinja - - - - - 61
 Špitzer M.: Grobni napisи палим јунацима, Razgovor sa ranjenikom Mihailović A.: Horvatska domovina. Reprodukcija iz 10. broja Gajeve „Danicze“ - - - - - 81
 82

Magier F. R.: Rukovet epigrama	104—107	De Gora: Sveta Muč	50—52
Miroslub: Kud mi saino oko se- lom svrne	110	Glembay pl. J.: Dušmanka	70—71
Dupor P.: Grob mesretne ljubavi	113	Crepic J.: Posljedni gađaš	107—109
Saptinovčanin Ljuboslav: Na poprište! Hymna narodnom ujedi- njenju	119—120	Vežić M. don: Četrdesetgodiš- njica	112—113
Magier F. R.: Ostala je samka. Tri stike	121		
Sedenić F.: Baška (Sa životopis- om pjesnika)	121—123		
Lovretić J.: Dikina pomoć, Go- stoljublje Perce od Goluba, Poz- drav iz davnje. Prolaznost mladosti i milovanja. Cvijetak od dragog, Za drugog su obrazi, Ogovaranje seosko. Tri kitice. Čestitka bratu	154—156		
Vlašić N., Trbojević S., i Sekulić Z.: Poskočnice u kolu	161—165		
PRIPOVIJESTI			
Milfašt A.: Ješko, Mijo Hrizan- teine	12—15	Penjić B.: Vrijednost vrcanoga meda	77—81
Sudarević F.: Pokopana sreća	46—49	Vežić N.: Kako ćeš korov iskor- jeniti sa svoje zemlje	110—111

SADRŽAJ „JEKE OD OSIJEKA“ ZA GOD. 1919.

ČLANCI I RASPRAVE	
Novine Horvatzke, 1. broj od 6. XII. 1835., god. I., faksimil za op. ured.	2
Toplaković Mato: Oglas k pred- plati na narodni zabavnik za go- dinu 1842., pod imenom Jeka od Oseka, faksimil za op. ured	3—6
Barbarić Mladen o.: Povijest crkve iločke (sa 46 slika)	7—35
Osječka kalvarija	35
Horvat Rudolf dr.: Iz povijesti grada Osijeka (Gradnja solare 1783., Cijena živeža 1802., Limi- tacija živeža 1803., Uredenje ce- ste od Osijeka do Našica 1804.)	42—45
Djaković Stjepan: Borba iza fronte, pučko-prosvjetno preda- vanje	48—57
Krešnjački Izidor dr.: Uspomene na stari Osijek i Krežmu u Rimu	58—59

Morić Andro: Narodno kazališno društvo u Đakovu od god. 1866.	61—63
Nikolić Ferdo: Dr. Ante Benešić	63—72
Magiera Jan dr.: Mickiewicz u sadašnjem svjetu (prevod Jo- sipa B. Wayduka i P. M. Rakoša)	76—78
Sram Bratoljub: Feliks Barušić	82—85
De Gora: O karakteru životinja — Žera u Josip: Iz dobe buna 1848.	87—89
Magier F. R.: Pučki učitelj kao kulturni radnik	89—90
Danicza, 1. br. od 10. XII. 1835., god. I., faksimil	91—93
	96

PJESME

Lovretić Josip: Pjesme (Golu- bovo perje, Pod rakitom, Pod ja- blonom, Dragin sanak, Suho cvi- jeće, Jabuka petrovka, Potočni- ca, Riba i djevojka, Drijemavac, Pod naranđžom, Zoram iza ne-	
---	--

delje, Na vašaru, Dikina obećanja, Svjetovanje, Na viladi, Junak sa konjicom, Nova torba, Narodna brojanica, Dragi sa sabljom, Dadine lule)	36—41	KR. UČITELJSKA ŠKOLA U OSIJEKU (Matija Pavlović) - - - - -	137—138	
Barbarić Mladen o.: Porušena crkva	41	ŠAŠA SANTEL - - - - -	138—140	
Rodić Iva: Ja sam u grobu	41	SPOMEN-PLOČA DRU. FRANJI		
Arnold Duro: Dvije romance (Zora me je rana, Bjegunica)	57	MARKOVIĆ	140—141	
Magier F. R.: Iz ciklusa: „Erotika“ (Čeko sam te, U proljet, Moja ljubav, Kraj pristaništa, Časovi, Na saoniku, Žimnja pjesma, Na prevozu, Idem, Skelom, Crv)	72—76	MILI NAŠI POKOJNICI	141	
Ser vaci A. Ernest: Pjesme (La fioraja, Za tihe večeri)	82—83	MATICA HRVATSKA U ZAGREBU	141	
Crepić Josip: Stare hrvatske narodne pjesme iz Retkovaca (Mnogo posla, mnogo brige, Turški konji boga mole, Sava Drinu na večeru zvala, Sio slavak na kraj vinograda, Pudarino, moja ugojino, Ajde Ivo da idemo, Djedovačka)	86—87	PROSLAVA NAR. BLAG. U O. 1918.	141	
Tomasović Jakob (Cetinski mlinar): Pjesme (Zvon, Na utočku Cetine, Zbijlo)	93—94	JUBILARNA ZAKLADA JOSIPE GLEMBAY	141	
U DOBROTVORNE SVRHE DA ROVAO JE K. H. K. U O. - - - - -				142
DOBROTVORI K. H. K. U O. - - - - -				142
RENARIĆ DRAGAN - - - - -				143
KNJIŽEVNO-KULTUR. KRONIKA				143
STARE ŠTAMPANE KNJIGE U O.				143
KLUB HRVATSKIH KNJIŽEVNIKA U O.				144
DOJAKOŠNJA IZVANREDNA I REDOVITA IZRADNJA K. H. K. U O. - - - - -				144—145
NAŠE SLIKE - - - - -				
DJELA PETRA PRERADOVIĆA				144
SADRŽAJ „JEKE OD OSIJEKA“ OD GOD. 1918. - - - - -				146
SADRŽAJ „JEKE OD OSIJEKA“ OD GOD. 1919. - - - - -				147
UMJETNIČKE REPRODUKCIJE				
Renarić Dragan: Ostaci staroga drvenoga mosta, bakrorez - - - - -				42
Renerić Dragan: Dvorenzi (I., II.)				98—145
Šantei Šaša: Prevoz mrtvog pjenika, crtež - - - - -				45
Šantel Šaša: Autoportret, crtež - - - - -				85
Tomerlin Slavko: Iza boja, crtež				149
BILJEŠKE				
Miler Živko Ferdo (Milko Čepelić) - - - - -	130—133	KALENDARSKI ODIO, OSJEČKI ADRESAR, SAJMOVI, ISPRAVCI, OGLASI		
ŽUPNA CRKVA SV. ĐURĐA U ĐAKOVU (Dr. Franjo Higyi Mandić) - - - - -	133—134	RUKOPISI ZA „JEKE OD OSIJEKA“ za godinu 1920. valja po Klubu hrvatskih književnika u Osijeku (Gajev trg 4) do ukjekoncem mjeseca ožujka 1919,		
OSIJEK GOD. 1809. (J. M.-d) - - - - -	134—136			
KR. VELIKA GIMNAZIJA U OSIJEKU (Ivan Račbar) - - - - -	136—137			